

— да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Като алтернативно искане, при условията на евентуалност, ишщите искат от Общия съд:

- да приеме за установено, че Европейският съюз и/или ответните институции следва да носят извъндоговорна отговорност,
- да определи процедурата, по която да се установят подлежащите на възстановяване действително претърпени от ишщите вреди,
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Ишщите (общо 51 на брой) са вложители и/или акционери на Bank of Cyprus Public Company Ltd и/или на Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd. Те искат обезщетение на основание член 268 ДФЕС, член 340, параграф 2 ДФЕС и член 340, параграф 3 ДФЕС, регламентиращи извъндоговорната отговорност на ЕС за претърпените от тях загуби в резултат на приетите от ответните институции мерки, с които на Република Кипър се налага схема „bail-in“.

Ишщите твърдят, че ответните институции приели схема „bail-in“ за Република Кипър, която довела непосредствено до загубата на техните влогове и дялови участия. Според ишщите приетите от Република Кипър bail-in мерки били въведени единствено за да се приложат приетите от ответниците мерки и били също одобрени от ответните институции.

Ишщите смятат, че схемата „bail-in“ нарушава правото на собственост, защитено от член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС и от член 1 от Протокол 1 към Европейската конвенция за защита на човешките права и основните свободи. Ишщите твърдят също, че схемата „bail-in“ нарушава принципите на пропорционалност, на защита на оправданите правни очаквания и на недопускане на дискриминация.

Жалба, подадена на 23 януари 2014 г. — USFSPEI/Парламент и Съвет

(Дело T-75/14)

(2014/C 194/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (Брюксел, Белгия) (представители: J.-N. Louis и D. de Abreu Caldas, avocats)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- в резултат на това да отмени точки 27, 32, 46, 64, буква б), 65, буква б) и 67, буква г) от Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година,
- да осъди ответниците да заплатят на USF символично обезщетение в размер на 1 евро за претърпени морални вреди, както и направените съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква незаконосъобразността на точки 27, 32, 46, 64, буква б), 65, буква б) и 67, буква г) от Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013⁽¹⁾, доколкото с тях се изменят по-специално член 5 (създаване на функционалната група SC), член 6 (премахването на гаранцията за еквивалентност на кариерите), член 40, параграф 2 (ограничаване на отпуски по лични причини за срок на 12 години), член 43, втора алинея (определяне на потенциала да изпълнява функции на администратор, считано от степен AST 5 вместо AST), член 44, параграф 1 (нова процедура за повишаване в следваща стъпка в същата степен), член 51 (процедура за некомпетентност), член 52 (отпуск в интерес на службата), член 77 (процент на напрупване на пенсията в размер на 1,8 %) и приложение VIII, член 9, параграф 2 (предсрочно пенсиониране без финансова санкция) от Правилника.

В подкрепа на жалбата си той изтъква нарушаване на споразумението между OSP и законодателя относно реформата от 2004 г. и по-специално относно реформата на кариерите, принципите на линейно развитие на кариерите и на еквивалентност на кариерите.

Той изтъква също така нарушение на член 27 от Хартата на основните права и на член 21 от Европейска социална харта, на принципа на придобитите права, на принципа на пропорционалност и на нарушение на принципа на недискриминация.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година за изменение на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на Условиата за работа на другите служители на Европейския съюз (ОВ L 287, стр. 15).

Жалба, подадена на 24 март 2014 г. — Deza/ECHA

(Дело T-189/14)

(2014/C 194/35)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Deza, a.s. (Vlašské Meziříčí, Чешка република) (представител: P. Dejl, lawyer)

Ответник: Европейска агенция по химикалите

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решенията на Европейската агенция по химикалите от 24 януари 2014 г. по известия AFA-C-0000004274-77-09/F, AFA C 0000004280 84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F и AFA C 0000004151-87-08/F
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдение за нарушение на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽¹⁾ във връзка с член 118 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 ⁽²⁾ и нарушение на правото на защита на законните търговски интереси и на интелектуалната собственост.

— В тази връзка жалбоподателят излага, че обжалваното решение противоречи на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 118 от Регламент № 1907/2006, тъй като оповестяването на съответната информация пред трето лице би довело до нарушаване на защитата на неговите търговски интереси и до нарушаване на правото на защита на правата на интелектуална собственост, както и че не е налице по-висш обществен интерес от оповестяване на съответната информация и ответникът дори не е посочил в решението си, че по-висш обществен интерес надделява над необходимостта от защита на тези права на жалбоподателя.

2. Второто правно основание е изведено от твърдение за нарушение на задълженията на Европейския съюз, произтичащи от Споразумението TRIPS ⁽³⁾ и свързани с правото на защита на поверителната информация.

— В тази връзка жалбоподателят излага, че обжалваното решение противоречи на международните задължения на Европейския съюз, произтичащи от член 39, параграф 2 от Споразумението TRIPS, в съответствие с които от страните по споразумението се изисква да гарантират, че физическите и юридическите лица ще имат възможност да предотвратяват законно контролираната от тях информация да бъде разгласявана, придобивана или използвана от други без тяхното съгласие и по начин, противоречащ на честната търговска практика така, че тази информация: а) да бъде секретна в смисъл, че като цяло или в точната си конфигурация и сбор от компоненти не е общоизвестна или лесно достъпна за лица от средите, които обичайно се занимават с въпросния вид информация; б) да има търговска стойност, защото е секретна и в) да е била предмет на обосновани действия при дадените обстоятелства от страна на законно контролиращото информацията лице, за да я запази секретна.